

DECIZIA nr.350/2021
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata de DGRFP Cluj-Napoca - Serviciul Verificari Fiscale, cu adresele nr. x, nr. x, inregistrate la DGRFPB sub nr. x, nr. x si adresa transmisa prin posta electronica inregistrata sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de domnul x, cu domiciliul in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la DGRFP Cluj-Napoca sub nr. x si reinregistrata sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar in cadrul verificarii situatiei fiscale personale nr. CJR_VEF x, comunicata in data de **15.06.2021**, emisa de DGRFP Cluj-Napoca in baza Raportului de verificare fiscala nr. CJR_VEF x, prin care s-au stabilit suplimentar urmatoarele obligatii fiscale in suma totala de x lei, care se compun din:

1. Referitor la anul 2013:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

2. Referitor la anul 2014:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

3. Referitor la anul 2015:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

4. Referitor la anul 2016:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

Din totalul obligatiilor fiscale stabilite in sarcina sa, contribuabilul contesta obligatiile fiscale in suma totala de x lei, care se compun din suma de x lei reprezentand impozit pe venit din surse neidentificate in plus aferent perioade 2013 - 2016 si x lei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus aferente perioadei 2013 - 2016, dupa cum urmeaza:

1.Referitor la anul 2013:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

1. Referitor la anul 2014:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

2. Referitor la anul 2015:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

3. Referitor la anul 2016:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul x.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata contribuabilul aduce urmatoarele argumente:

1. Obligatiile fiscale aferente anului 2013 in suma de x lei reprezentand impozit pe venit din surse neidentificate in plus, in suma de x lei reprezentand dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus si in suma de x lei reprezentand penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus nu puteau face obiectul verificarii inceputa la data de 06.12.2019, intrucat, conform dispozitiilor art. 23 si art. 91 din OG nr.

92/2003 privind Codul de procedura fiscala, a intervenit prescriptia la data de 31.12.2018.

2. Suma de x lei a fost estimata de echipa de inspectie fiscala ca fiind un impozit corespunzator perioadei 2013 - 2016 si este generata de un presupus pret platit de catre persoana fizica x fiului sau, x, in baza contractului de vanzare a partilor sociale ale societatii x SRL nr. x, in suma totala de x lei.

In realitate, pretul contractului nu a fost platit, deoarece domnul x nu a avut acei bani si nici veniturile acestui contract nu sunt reale; nu a transferat nicio suma de bani catre domnul x, cedentul partilor sociale.

In acest sens, a comunicat echipei de verificare fiscala urmatoarele documente:

- punctul de vedere cu privire la realizarea contractului amintit;
- declaratii notariale pe propria raspundere cu privire la nerealizarea platilor;
- certificatul constatator de la Registrul Comertului care atesta ca partile sociale au revenit persoanei cedente x.

Pretul contractului nu s-a platit fiind o tranzactie de familie, motiv pentru care contribuabilul nu avea obligatia de a detine evidente contabile.

Echipa de verificare fiscala nu a prezentat vreo proba materiala, respectiv vreo dovada scrisa care sa ateste plati efectuate intre domnul x si domnul x in baza contractului de cesiune nr. x.

Prin urmare, echipa de inspectie a aplicat eronat metoda de estimare.

In concluzie solicita admiterea contestatiei.

II. In baza constatarilor din cuprinsul Raportului de verificare fiscala nr. CJR_VEF x, DGRFP Cluj-Napoca - Serviciul Verificari Fiscale a emis Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar in cadrul verificarii situatiei fiscale personale nr. CJR_VEF x, prin care a stabilit in sarcina contribuabilului obligatiile fiscale **contestate**, in suma totala de **x lei**, care se compun din suma de **x lei** reprezentand impozit pe venit din surse neidentificate in plus aferent perioade 2013 - 2016 si **x lei** reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus aferente perioadei 2013 - 2016, dupa cum urmeaza:

1. Referitor la anul 2013:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

4. Referitor la anul 2014:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

5. Referitor la anul 2015:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;

- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

6. Referitor la anul 2016:

- x lei - impozit pe venit din surse neidentificate in plus;
- x lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe venitul din surse neidentificate in plus.

În vederea stabilirii bazei impozabile ajustate prin metode indirecte, organele de verificare fiscală au utilizat metoda sursei și utilizării fondului, prin compararea sumelor incasate de persoana fizică verificată, cu sumele platite de aceasta, respectiv prin compararea utilizărilor de fonduri efectuate de persoana fizică x, cu sursele impozabile identificate, declarate în perioada 01.01.2013-31.12.2016, probate cu documente justificative și au determinat venituri impozabile suplimentare a căror sursă nu a fost identificată, reprezentând baza impozabilă ajustată, **contestata**, după cum urmează:

- in quantum de x lei aferente anului 2013 (diferenta intre totalul utilizarii fondurilor in suma de x lei, din care x lei reprezentand rata 1 din contractul de cesiune nr. x si totalul surselor fondurilor in suma de x lei);
- in quantum de x lei aferente anului 2014 (ratele 2 si 3 din contractul de cesiune nr. x);
- in quantum de x lei aferente anului 2015 (ratele 4 si 5 din contractul de cesiune nr. x);
- in quantum de x lei aferente anului 2016 (ratele 6 si 7 din contractul de cesiune nr. x).

De asemenea, organele de verificare fiscală au constatat ca, potrivit contractului de cesiune nr. x, persoana fizică verificată a dobândit un număr de x părți sociale, cu o valoare nominală de x fiecare, în cadrul societății x SRL, la prețul total de x lei, după cum urmează:

- rata 1 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2013;
- rata 2 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 30.06.2014;
- rata 3 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2014;
- rata 4 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 30.06.2015;
- rata 5 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2015;
- rata 6 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 30.06.2016;
- rata 7 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2016, iar conform actului constitutiv actualizat la data de 01.10.2013, domnul x a devenit asociat unic al societății x SRL.

Asupra bazei impozabilă ajustată în quantum de x lei s-a calculat impozitul pe venit, **contestat**, în suma totală de x lei, datorat de persoana fizică pentru perioada verificată, în baza prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 2013-2015 și respectiv

art.117 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru anul 2016.

Totodată, au fost calculate accesoriile, **contestate**, aferente impozitului pe venit, în suma totala de **x lei** lei, care se compun din dobânzi în sumă de **x lei** și penalități de întârziere în sumă de **x lei**, în baza prevederilor art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și alin. (7), art. 120¹ alin. (1), alin.(2) și alin.(3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 01.01.2014-31.12.2015, și în baza prevederilor art. 173 alin. (1) si alin.(5), art. 174 alin. (5), art. 175 alin.(1) lit.b) si alin. (3), art. 176 alin. (1), alin. (2), alin.(3) si alin.(4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 01.01.2016-19.05.2021.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1 Referitor la prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili impozit pe venit din surse neidentificate in plus pentru anul 2013 in suma de x lei si accesorii in suma totala de x lei care se compun din dobanzi de intarziere in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei aferente anului 2013:

Cauza supusa solutionarii este daca în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit impozitul pe venit din surse neidentificate in plus pentru anul 2013 in suma de x lei si accesorii in suma totala de x lei, care se compun din dobanzi de intarziere in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei aferente anului 2013, în condițiile în care dreptul organelor de verificare fiscală de a dispune obligații fiscale în materia impozitului pe venit pentru anul 2013 era prescris.

In fapt, in baza constatarilor din cuprinsul Raportului de verificare fiscala nr. CJR_VEF x, DGRFP Cluj-Napoca - Serviciul Verificari Fiscale a emis Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar in cadrul verificarii situatiei fiscale personale nr. CJR_VEF x, prin care a stabilit in sarcina contribuabilului obligatiile fiscale aferente anului 2013, in suma totala de **x lei**, care se compun din suma de **x lei** reprezentand impozit pe venit din surse neidentificate in plus si suma de **x lei** reprezentand dobanzi de intarziere (x lei) si penalitati de intarziere (x lei).

In drept, in ceea ce privește prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale în materia **impozitului pe venit** aferente creanțelor fiscale născute în anul 2013, la art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(1) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit”.

Având în vedere aceste dispoziții legale și ținând cont că domnul x invocă

prescripția dreptului organelor de inspecție de a modifica baza de impunere aferentă impozitului pe venit pentru anul 2013, sunt aplicabile dispozițiile OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit prevederilor:

- art. 23, art. 91 alin. (1) și alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 23 Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin.(1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată”.

“Art. 91 (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin.(1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art.23, dacă legea nu dispune altfel”,

Referitor la articolele de lege, mai sus menționate, prin **Decizia nr. 21/14.09.2020** (publicată în Monitorul oficial nr.1257/18.12.2020) **pronunțată în dosarul nr. 1375/1/2020**, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 91 alin.(1) și (2), coroborate cu cele ale art. 23 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, la pct. 65 din decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța a reținut:

”65. „Momentul“ constituirii bazei de impunere, în sensul art. 23 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, este anul fiscal în care se realizează profitul impozabil. Obținerea acestuia generează pentru bugetul de stat o creanță fiscală, iar pentru contribuabil o obligație fiscală, constând în impozitul pe profit”.

În legatura cu aplicabilitatea dispozițiilor Deciziei nr. 21/14.09.2020 pronunțată de ICCJ, anterior invocată, în cazul creanțelor fiscale principale și accesorii stabilite prin verificarea situației fiscale personale, prin adresa nr. A_VEF_x, Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice din cadrul ANAF, transmisă de DGRFP Cluj-Napoca prin posta electronică din data de 28.10.2021, a subliniat următoarele:

“1. Prin adresa nr. x, Direcția generală de legislație fiscală și reglementări vamale și contabile a apreciat ca dispozițiile Deciziei ICCJ nr. 21/2020 se aplică și în cazul creanțelor fiscale și accesorii stabilite prin verificarea situației fiscale personale, punctând următoarele aspecte:

In ceea ce privește momentul de la care curge termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale, art. 91 alin 2 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prevede ca începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală, potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

Momentul constituirii (nasterii) bazei de impunere este anul fiscal în care se realizează veniturile, care generează pentru bugetul de stat o creanță fiscală, iar

pentru contribuabil o obligație fiscală.

Declarația nu constituie baza de impunere, ci aceasta trebuie depusă tocmai ca urmare a faptului că a fost deja constituită o baza de impunere în anul fiscal anterior, care a dat naștere dreptului de creanță fiscală și a obligației fiscale corelative. (...)

Din coroborarea dispozițiilor legale, mai sus citate, din interpretarea instanței supreme și conform punctului de vedere exprimat de direcțiile de specialitate din MFP/ANAF, reiese că termenul de prescripție al dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani și începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală. Acesta se naște în momentul în care se constituie baza de impunere, care generează dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă. Momentul constituirii bazei de impunere este anul fiscal în care se realizează venitul impozabil în legătură cu care se datorează impozit pe venit.

Se reține ca, urmare solicitărilor organului de soluționare a contestației, prin adresa transmisă prin posta electronică în data de 08.11.2021, înregistrată la DGRFPB sub nr. x, **DGRFP Cluj-Napoca - Serviciul Verificări Fiscale și-a reconsiderat punctul de vedere exprimat inițial prin referatul cauzei și a subliniat următoarele:**

“apreciem ca dispozițiile Deciziei ICCJ nr. 21/2020 se aplică și în cazul creanțelor fiscale principale/ accesorii stabilite ca urmare a verificării situației fiscale personale, urmand a fi coroborate cu prevederile referitoare la întreruperea termenului de prescripție și cu atribuțiile și competențele organului fiscal, în stabilirea creanțelor fiscale principale/accesorii în cadrul verificării situației fiscale personale.”

Astfel, pentru impozitul pe venit aferent anului 2013, venitul impozabil s-a realizat în anul 2013, iar termenul de prescripție a dreptului la acțiune al organului de verificare fiscală începe să curgă de la data de 01.01.2014.

Insa, speței îi sunt incidente și dispozițiile:

- art. 92 alin. (1) și alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“Art. 92 Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale

(1) **Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:**

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) **la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat.**

(2) **Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:**

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) **pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale;**

c) pe timpul cât contribuabilul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale;

d) pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil inactiv și data reactivării acestuia.

(3) Dispozițiile dreptului comun privitoare la prescripția extinctivă sunt aplicabile în mod corespunzător.”

- art. 123 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, potrivit carora:

”Art. 123 Începerea inspecției fiscale

(2) Data începerii inspecției fiscale este data menționată în registrul unic de control ori de câte ori există obligația ținerii acestuia. În cazul contribuabilului/plătitorului care nu ține sau nu prezintă organului de inspecție fiscală registrul unic de control, această dată se înscrie într-un proces-verbal de constatare.”

Se retine ca, urmare solicitărilor organului de soluționare a contestației, prin adresele transmise prin posta electronică în data de 11.08.2021 și data de 08.11.2021, înregistrate la DGRFPB sub nr. x și sub nr. x, DGRFP Cluj-Napoca - Serviciul Verificări Fiscale a subliniat ca “*în speța de față, nu au fost identificate elemente care să conducă la întreruperea/suspendarea termenului de prescripție a organului fiscal de a stabili creanțe fiscale aferente anului 2013*”.

Prin urmare:

- întrucât verificarea fiscală a început la data de **10.12.2019**, iar data emiterii deciziei de impunere atacată este **10.06.2021**, rezulta că, pe perioada 10.12.2019 - 10.06.2021, termenul de prescripție se suspenda;

- potrivit precizărilor organului fiscal emitent al actului atacat nu au existat cauze de întrerupere și nici alte cauze decât cele anterior menționate privind suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili în sarcina contribuabilului creanțe fiscale și accesorii aferente anului 2013;

- raportat la data la care începe să curgă termenul de prescripție, respectiv **01.01.2014** pentru anul **2013**, rezultă că până la data începerii verificării, respectiv **10.12.2019**, **dreptul organelor de verificare fiscală de a dispune obligații fiscale în materia impozitului pe venit pentru anul 2013 este prescris.**

Ca urmare, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și de principiul accesoriul urmează principalul, se va admite în parte contestația formulată, în ceea ce privește impozitul pe venit din surse neidentificate în plus în suma de **x lei** și accesorii în suma totală de **x lei**, care se compun din dobânzi de întârziere în suma de **x lei** și penalități de întârziere în suma de **x lei** aferente anului 2013.

De asemenea, urmează a se dispune anularea în parte a Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. CJR_VEF x emisă de DGRFP Cluj-Napoca, cu privire la aceste sume.

3.2. Referitor la impozitul pe venit din surse neidentificate în plus, aferent perioadei 2014 - 2016, în suma totală de x lei (x lei x 3) și la accesorii în suma totală de x lei, care se compun din x lei reprezentând dobânzi de întârziere și x lei reprezentând penalități de întârziere:

Cauza supusa solutionarii este daca în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit impozitul pe venit din surse neidentificate in plus, aferent perioadei 2014 - 2016, in suma totala de x lei (x lei x 3) si la accesoriile in suma totala de x lei, care se compun din x lei reprezentand dobanzi de intarziere si x lei reprezentand penalitati de intarziere, în condițiile în care persoana fizica x nu face dovada, prin mijloace de probă, a sursei fondurilor utilizate în cuantum de x lei.

În fapt, urmare verificării situației fiscale personale pentru perioada 2014 - 2016, organele de verificare fiscală au determinat venituri impozabile suplimentare a căror sursă nu a fost identificată, reprezentând baza impozabilă ajustată, **contestata**, dupa cum urmeaza:

- in cuantum de x lei aferente anului 2014 (ratele 2 si 3 din contractul de cesiune nr. x);
- in cuantum de x lei aferente anului 2015 (ratele 4 si 5 din contractul de cesiune nr. x);
- in cuantum de x lei aferente anului 2016 (ratele 6 si 7 din contractul de cesiune nr. x).

Se retine, ca organele de verificare fiscala au constatat ca, potrivit contractului de cesiune nr. x, persoana fizica verificata a dobandit un numar de x parti sociale, cu o valoare nominala de x fiecare, in cadrul societatii x SRL, la pretul total de x lei, dupa cum urmeaza:

- rata 1 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2013;
 - rata 2 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 30.06.2014;
 - rata 3 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2014;
 - rata 4 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 30.06.2015;
 - rata 5 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2015;
 - rata 6 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 30.06.2016;
 - rata 7 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2016,
- iar conform actului constitutiv actualizat la data de 01.10.2013, domnul x a devenit asociat unic al societatii x SRL.

Asupra bazei impozabile ajustată în cuantum de x lei, in perioada 2014, - 2016, s-a calculat impozitul pe venit din surse neidentificate, **contestat**, in suma totala de x lei, datorat de persoana fizică verificată pentru perioada verificată, în baza prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 2013-2015 si respectiv art.117 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru anul 2016.

Totodată, au fost calculate accesoriile, **contestate**, aferente impozitului pe venit din surse neidentificate, în suma totala de x lei, care se compune din x lei reprezentand dobanzi de intarziere si x lei reprezentand penalitati de intarziere, în baza prevederilor art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și alin. (7), art. 120¹ alin. (1), alin.(2) și alin.(3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 01.01.2015-31.12.2015, și în baza prevederilor art. 173 alin. (1) si alin.(5), art. 174 alin. (5), art. 175 alin.(1) lit.b) si alin. (3), art. 176 alin. (1), alin. (2), alin.(3) si alin.(4) din Legea nr. 207/2015

privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 01.01.2016-19.05.2021.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- art.138 alin. (9) - (13), art. 145 alin.(1) și (2) și art. 146 alin.(1) și (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

”Art.138 (9) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(10) În cazul în care persoana fizică supusă verificării nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (6) și (7) verificarea situației fiscale personale se face pe baza informațiilor și documentelor deținute sau obținute de organul fiscal central în condițiile prezentului cod.

(11) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(12) Ori de câte ori, pe parcursul verificării situației fiscale personale, organul fiscal central apreciază că sunt necesare noi documente sau informații relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, în condițiile prezentului cod. În acest caz, organul fiscal central stabilește un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate.

(13) Pe parcursul derulării verificării situației fiscale personale, persoana fizică supusă verificării are dreptul să prezinte orice documente justificative sau explicații pentru stabilirea situației fiscale reale. Cu ocazia prezentării documentelor justificative sau explicațiilor, concluziile se consemnează într-un document semnat de ambele părți. În cazul în care persoana fizică verificată refuză semnarea documentului, se consemnează refuzul de semnare.”

”Art.145 Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal.

(2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură.”

”Art.146 Decizia de impunere

(1) Raportul prevăzut la art.145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]

(3) În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere.”,

- art. 1, art.14, art. 20, art. 21, art. 22 alin. (2) lit. a) și art. 23 din Anexa la O.P.A.N.A.F. nr. 675/2018 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora:

”Art.1 Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art.138 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

”Art.14 Verificarea situației fiscale personale constă în examinarea drepturilor și obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente de natură să determine starea de fapt fiscală a persoanei fizice pe perioada verificată, în scopul stabilirii veniturilor obținute și a regimului fiscal aplicabil.”

”Art. 20 În cadrul verificării situației fiscale personale, organul fiscal efectuează următoarele activități:

a) examinarea înscrisurilor sau informațiilor despre activitatea persoanei fizice verificate referitoare la intrările și ieșirile de fonduri și la creșterea sau descreșterea elementelor patrimoniale pe perioada verificată, avându-se în vedere operațiunile care au condus la stabilirea riscului de neconformare la declararea veniturilor impozabile, precum și, după caz, a altor operațiuni care pot influența situația fiscală personală, rezultate din documentele sau informațiile puse la dispoziție de persoana fizică verificată sau obținute de organul fiscal pe parcursul efectuării verificării situației fiscale personale;

b) selectarea metodei indirecte de stabilire a veniturilor care va fi utilizată în cadrul verificării;

c) stabilirea bazei impozabile ajustate prin metode indirecte, pentru perioada impozabilă verificată, pe fiecare categorie de venit supusă impozitării (venituri din surse identificate și/sau din surse neidentificate);

d) stabilirea, după caz, a creanței fiscale principale, precum și a creanțelor fiscale accesorii aferente creanței fiscale principale.”

”Art. 21 Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:

a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;

b) documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;

c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;

d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;

e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.”

”Art. 22 (...) (2) Selectarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor se face în funcție de cerințele specifice ale acestora, de situația fiscală a persoanei fizice verificate și de natura informațiilor ori a documentelor disponibile, astfel:

a) metoda sursei și utilizării fondului este selectată atunci când se constată că persoana fizică verificată a utilizat fonduri în valoare mai mare decât sursele identificate. (...)”

“**Art. 23** Metoda sursei și utilizării fondului constă în:

- a) determinarea valorii fondurilor utilizate;
- b) determinarea valorii fondurilor disponibile provenite din surse identificate;
- c) determinarea veniturilor impozabile și a celor neimpozabile, încasate din sursele identificate;
- d) identificarea veniturilor impozabile declarate și a celor nedeclarate, încasate din sursele identificate;
- e) stabilirea venitului suplimentar provenit din surse neidentificate, ca diferență între valoarea fondurilor utilizate și valoarea fondurilor disponibile provenite din sursele identificate;
- f) aplicarea tratamentului fiscal corespunzător veniturilor impozabile nedeclarate cu surse identificate, conform regulilor specifice categoriei de venit.”

- art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabile pentru perioada verificată 01.01.2014 - 31.12.2015:

”**Art. 79¹**: Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili quantumul impozitului și al accesoriilor.”

- art. 117 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2016:

“**Art. 117** - Definirea și impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili quantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate:

- la stabilirea stării de fapt fiscale, organele de verificare fiscală examinează toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate;
- pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, rezultatul verificărilor consemnându-se într-un raport scris;
- pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada 2014 - 2016, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de impozit pe venit aplicabilă în perioada supusă inspecției fiscale, emițând în acest sens decizie de impunere.

În speta, urmare verificării situației fiscale personale pentru perioada 2014 - 2016, organele de verificare fiscală au determinat venituri impozabile suplimentare a

căror sursă nu a fost identificată, reprezentând baza impozabilă ajustată, **contestata**, în cuantum de x lei aferente perioadei 2014 - 2016.

Se retine, potrivit contractului de cesiune nr. x, persoana fizica verificata a dobandit un numar de x parti sociale, cu o valoare nominala de x fiecare, in cadrul societatii x SRL, la pretul total de x lei, dupa cum urmeaza:

- rata 1 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2013;
- rata 2 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 30.06.2014;
- rata 3 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2014;
- rata 4 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 30.06.2015;
- rata 5 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2015;
- rata 6 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 30.06.2016;
- rata 7 in suma de x lei care se plateste pana cel tarziu la data de 31.12.2016, iar conform actului constitutiv actualizat la data de 01.10.2013, domnul x a devenit asociat unic al societatii x SRL.

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei niciunul dintre argumentele contribuabilului, avand in vedere urmatoarele considerente:

A. Referitor la faptul ca “in realitate, pretul contractului nu a fost platit, fiind o tranzactie de familie”:

Se retine ca, asa cum a fost aratat anterior, suma de x lei (ratele 2 - 7 aferente anilor 2014 -2016) reprezinta **pretul vanzarii partilor sociale** ce fac obiectul contractului de cesiune nr. x.

Prin urmare, in ceea ce priveste regulile aplicabile, valabilitatea si efectele acestui contract sunt aplicabile dispozitiile Codului civil, astfel:

1. - Potrivit art. 1.166 din Codul Civil, “*Contractul este acordul de voințe dintre două sau mai multe persoane cu intenția de a constitui, modifica sau stinge un raport juridic.*”, iar prin încheierea contractului se înțelege realizarea acordului de voință al părților asupra clauzelor contractuale.

Acest acord se realizează prin întâlnirea, pe deplin concordantă, sub toate aspectele, a unei oferte de a contracta, cu acceptarea acelei oferte. Oferta de a contracta și acceptarea ei reprezintă cele două laturi ale voinței de a contracta, laturi care, inițial, apar separate, dar care prin întâlnirea lor, ajung a se reuni în ceea ce se numește acordul de voință.

2. Art. 1204 din acelasi act normativ prevede condițiile necesare pentru validitatea consimțământului: „*Consimțământul părților trebuie să fie serios, liber și exprimat în cunoștință de cauză*”.

Prin consimțământ („cum sentire”) se înțelege însuși acordul de voință al părților așa cum s-a manifestat la momentul încheierii contractului. Astfel, voința părților trebuie exteriorizată, exprimată într-o anumită formă, pentru a se constata atât fiecare voința încorporată în contract cât și unirea lor, realizarea acordului de voință și, bineînțeles, momentul în care voințele se unesc (momentul formării contractului) întrucât din acest moment încep să producă efectele juridice avute în vedere de părți.

Forma de exprimare a voinței la încheierea contractului se analizează în strânsă legătură cu condițiile de formă ale acestuia, ținându-se seama că în dreptul

nostru funcționează regula consensualității potrivit căreia, pentru formarea valabilă a unui contract, este suficient acordul de voință al părților.

3. Conform art. 1.270 alin. (1) din Codul Civil, **“Contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante.”**, coroborat cu art. 1.272 din același act normativ **“Contractul valabil încheiat obligă nu numai la ceea ce este expres stipulat, dar și la toate urmările pe care legea, obiceiul sau echitatea le dă obligației, după natura sa.”**, **reiese caracterul obligatoriu al contractului legal încheiat.**

Prin urmare, efectul imediat al oricărui contract este acela de a da naștere unor drepturi și obligații, astfel fiind determinată puterea obligatorie a contractului.

4. În speță, se reține și principiul de drept *“pacta sunt servanda”* care constituie principiul obligativității contractului între părți, principiu ce consfințește respectarea contractelor și executarea exactă a obligațiilor asumate prin acestea. Astfel că, **îndeplinirea exactă a obligațiilor asumate prin contract se impune părților întocmai ca legea, respectivele obligații fiind imperative și nu facultative pentru partile contractante, cum eronat considera contribuabilul (“pretul contractului nu s-a platit fiind o tranzacție familială”).**

De asemenea, o regulă care se desprinde din principiul *“pacta sunt servanda”* este regula simetriei, regula care este stipulată în mod expres la art. 1.270 alin. (2) din Codul Civil, potrivit căruia *„Contractul se modifică sau încetează numai prin acordul părților ori din cauze autorizate de lege”*.

Având în vedere cele mai sus prezentate rezulta că are putere de lege între părți contractul de cesiune nr. x, drept pentru care partile sunt obligate fie să îndeplinească întocmai obligațiile asumate prin acest contract, inclusiv cele legate de plata pretului contractului (art. 2 din contract), fie să modifice sau să înceteze contractul prin acordul părților ori din cauze autorizate de lege.

Se reține că, domnul x nu a depus nici în timpul verificării fiscale și nici cu ocazia depunerii contestației, potrivit art. 276 alin 4 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, documente din care să rezulte modificarea sau încetarea contractului de cesiune nr. x.

Prin urmare, simpla autentificare a unei *“Declarații”* (atasată la dosarul cauzei, pagina nr. 6) prin care acesta menționează că nu a plătit nicio sumă către domnul Avram Constatin, nu prezintă relevanță în susținerea cauzei, în condițiile în care această declarație nu poate face dovada încetării contractului de cesiune nr. x, potrivit dispozițiilor legale.

Faptul că a fost încheiat între două părți afiliate (tată și fiu) nu înseamnă automat că respectivul contract de cesiune de părți sociale este un contract cu titlu gratuit, acest lucru fiind obligatoriu să fie menționat în cuprinsul contractului; or, în speță, așa cum s-a reținut anterior, contractul nr. x este un contract cu titlu oneros, pretul vânzării părților sociale fiind stipulat în mod expres în cuprinsul acestuia, la articolul 2.

B. Referitor la certificatul constatator invocat în contestație, potrivit căruia partile sociale au venit persoanei cedente, x:

Potrivit constatarilor din raportul de verificare fiscală (pagina 19) în baza căruia a fost emisă decizia de impunere atacată *“conform actului constitutiv actualizat la data de **01.10.2013**, **domnul x a devenit asociat unic al societății x***

SRL”. Se retine ca acest fapt rezulta si din toate documentele emise in anul 2014 si 2015, atasate la dosarul cauzei (deciziile asociatului unic nr. 1 - 10 din 2014, actul constitutiv al societatii din data de 23.12.2014, etc).

De altfel, certificatul constatator invocat in contestatie face referire la situatia actuala, din 2021, a actionariatului societatii x SRL, neavand relevanta in sustinerea cauzei, in conditiile in care perioada supusa verificarii este 2013 - 2016.

C.Referitor la faptul ca domnul x nu avea obligatia de a detine evidente contabile:

Desi, in mod corect, contribuabilul a retinut ca nu avea obligatia legala de a intocmi evidenta contabila cu privire la veniturile si cheltuielile efectuate pe perioada supusa verificarii fiscale, totusi acesta are obligatia de a detine probe privind neexecutarea contractului de cesiune nr. x, invocata in contestatie.

Potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de:

- art. 249 și art. 250 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249 Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.”

“Art. 250 Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

- art. 73 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune este aceea că sarcina probei ii revine.

Sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Față de cele constatate, coroborate cu prevederile art. 55 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: ”*Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege*”, organul de soluționare a contestației reține că în mod corect organele de verificare au concluzionat că nu vor fi luate în considerare afirmatiile contribuabilului privind neexecutarea contractului de cesiune nr. x.

Mai mult, prin Sentința civilă nr. x, pronunțată de Tribunalul Maramureș în dosarul nr. x, definitivă prin Hotărârea nr. x a Curtii de Apel Cluj, instanța reține, cu privire la probarea afirmațiilor reclamantei de pe parcursul verificării fiscale, fără ca acestea să fi fost coroborate cu documente justificative/mijloace de probă:

”(...) neconvingătoare sunt și susținerile privitoare la (...). Simpla susținere a persoanei menționate, referitoare la (...), necoroborată cu alte elemente probatorii, nu poate fi apreciată ca fiind credibile în dovedirea susținerilor respective, și (...) organul fiscal a respectat obligația de a solicita persoanei fizice prezentarea de documente justificative și clarificări relevante pentru situația sa fiscală, fiind respectat în același timp și dreptul persoanei fizice supuse verificării de a prezenta orice documente justificative sau explicații pentru stabilirea situației fiscale reale, respectiv pentru clarificarea diferenței”.

Trebuie subliniat ca nici cu ocazia formulării contestației persoana fizică nu a prezentat documente în susținere, cu privire la acest capat de cerere.

D. Referitor la faptul ca echipa de verificare fiscala a aplicat eronat metoda de estimare:

Se retine ca urmare examinarii înscrisurilor sau informațiilor despre activitatea persoanei fizice verificate referitoare la intrările și ieșirile de fonduri și la creșterea sau descreșterea elementelor patrimoniale pe perioada verificată, avându-se în vedere operațiunile care au condus la stabilirea riscului de neconformare la declararea veniturilor impozabile, precum și, după caz, a altor operațiuni care pot influența situația fiscală personală, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, organele de verificare fiscala din cadrul DGRFP Cluj-Napoca au utilizat metoda sursei și utilizării fondului, conform dispozițiilor OPANAF nr. 675/2018.

Prin urmare, urmare analizei documentelor și informațiilor puse la dispoziție de persoana fizică verificată sau obținute de organul fiscal pe parcursul efectuării verificării situației fiscale personale a fost identificată existența contractului de cesiune a partilor sociale nr. x, în legătura cu care contribuabilul nu a putut face dovada utilizării fondurilor.

Fata de cele mai sus prezentate și ținând cont de principiul accesoriului urmează principalul, urmează a se respinge în parte ca neintemeiată și nesustenută cu documente contestația formulată de domnul x, cu privire la impozitul pe venit din surse neidentificate în plus, aferent perioadei 2014 - 2016, în suma totală de x lei (x lei x 3) și la accesoriile în suma totală de x lei, care se compun din x lei reprezentând dobânzi de întârziere și x lei reprezentând penalități de întârziere individualizate prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. CJR_VEF x emisă de DGRFP Cluj-Napoca.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 23, art. 91 alin. (1) și alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 1, art. 14, art. 20, art. 21, art. 22 alin. (2) lit. a) și art. 23 din Anexa la O.P.A.N.A.F. nr. 675/2018, art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 117 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 1.160, art. 1.204 și art. 1.270 din Codul civil, art. 73, art. 111 alin 2, art. 123 alin. (2), art. 138

alin. (9) - (13), art. 145 alin.(1) și (2) și art. 146 alin.(1) și (3), art. 249, art. 250, art. 279, art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE

1. Admite în parte contestația formulată, în ceea ce privește impozitul pe venit din surse neidentificate în plus în suma de **x lei** și accesoriile în suma totală de **x lei**, care se compun din dobânzi de întârziere în suma de **x lei** și penalități de întârziere în suma de **x lei** aferente anului 2013 individualizate prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. CJR_VEF x emisă de DGRFP Cluj-Napoca.

Anulează în parte Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. CJR_VEF x emisă de DGRFP Cluj-Napoca, cu privire la aceste sume.

2. Respinge în parte ca neîntemeiată și nesustenută cu documente contestația formulată de domnul **x**, cu privire la impozitul pe venit din surse neidentificate în plus, aferent perioadei 2014 - 2016, în suma totală de **x lei** și la accesoriile în suma totală de **x lei**, care se compun din **x lei** reprezentând dobânzi de întârziere și **x lei** reprezentând penalități de întârziere individualizate prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. CJR_VEF x emisă de DGRFP Cluj-Napoca.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.